

[Skatteministeren]

Jeg har ofte været uenig med fru Kirsten Jacobsen og med Fremskridtspartiet, men jeg har egentlig altid opfattet fru Kirsten Jacobsen som en seriøs politisk modstander. Men det har jeg lidt svært ved, når jeg ser forslaget. Det må i hvert fald være en useriøs dag, når man kan genfremsætte et forslag, der er et direkte optryk af et forslag, som blev fremsat i samlingen 1988-89 under betegnelsen beslutningsforslag nr. B 81, og som i øvrigt blev afvist af den daværende regering. Nu skriver vi 1993, og forslaget opfordrer til at ophæve kartoffelkursafgiften, som blev ophævet for flere år siden.

Jeg synes, fru Kirsten Jacobsen, at så har vi et bevis på, at forarbejderne og seriositeten i det, der bliver lagt på Folketingets bord i dag, ikke er af en sådan art, at man behøver at bruge så mange ord. Jeg skal nøjes med at meddele, at regeringen ikke under nogen forhold kan medvirke til det forslag, som er fremsat her.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg ikke gerne sige til skatteministeren, at jeg giver skatteministeren ret. Der er kommet det, der hedder en »tyrkfejl«, og at kartoffelafgiften er indeholdt heri, er forbigået min opmærksomhed ved korrekturlæsningen. Det beklager jeg. Og kan vi så ikke se bort fra det og lade være med at bruge tid på det, lad os koncentrere os om resten af forslagens indhold om at genindføre den fulde rentefradragsret.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Snart mange gange har vi her i salen diskuteret grundene til de mange tvangsauktioner. Vi har haft mange undersøgelser til behandling, især i Boligudvalget, og hver gang er Fremskridtspartiets påstand om, at skattereformen fra juni 1985 er den store skurk, helt klart blevet afvist. Det har hver gang vist sig, at omstillingen af de vestlige samfund, og selvfølgelig især det danske, til lavinflationssamfund har været hårdt for boligmarkedet. Arbejdsløshedens størrelse og dybde har en anden og meget stor rolle, og først langt nede på listen kommer virkningerne af skattereformen i 1985.

Det fremgår i øvrigt ikke ganske klart af Fremskridtspartiets forslag, om man udelukkende tænker på boliger, som er købt før den 20. juni 1985, så det vil jeg gerne spørge forslagsstillerne om.

Socialdemokratiet var imod indførelsen af kartoffelrenten; vi fik den fjernet, og den ny regering har allerede fremsat forslag om fjernelse af den resterende del af kartoffelkuren vedrørende boligmarkedet. Men det har forslagsstillerne tilsyneladende ikke opdaget.

Så jeg skal på Socialdemokratiets vegne afvise forslaget.

Kirkegaard (KF):

Fremskridtspartiet har været nede i arkivet, har fundet et gammelt beslutningsforslag fra samlingen 1988-89 frem og genfremsat det i denne samling. Det er der selvfølgelig ikke noget galt i, men det havde jo været hensynsfuldt, om partiet havde gjort sig den ulejlighed at støve forslaget af før genfremsættelsen, ganske som skatteministeren allerede har været inde på. Der er også andre anakronismer i forslaget end den, skatteministeren har fundet.

Det Konservative Folkeparti afviser beslutningsforslaget. Det vil have betydelige provenumæssige virkninger, som man er nødt til at forholde sig til. Man skal også være opmærksom på, at Fremskridtspartiet foreslår at tage et enkelt element ud af en samlet reform uden at tage højde for, hvad det skaber af nye problemer, f.eks. at der efterfølgende ikke vil være symmetri mellem beskatning af renteindtægter og renteudgifter.

Det Konservative Folkeparti vedkender sig den overordnede økonomiske politik, som blev ført af den daværende regering i 1980'erne. Det var rigtigt at ændre det danske samfund fra at være et gældsætningssamfund til at være et opsparingssamfund, det var rigtigt at gå fra højinflations til lavinflations, det var rigtigt at gå fra devalueringsspolitik til fastkurspolitik. Det var også rigtigt at ændre beskatningen af kapitalindkomster. Dengang var virkningen af skattereglerne, at man fik et klap på skulderen af skattevæsenet, hvis man stiftede gæld, og modsat et spark bagi, hvis man sparede op. Sådanne tilstande er usunde.

Set i bakspejlet kan man godt spekulere på, om omlægningerne var for drastiske, og om overgangsreglerne var rigtigt udformede. Man burde måske i højere grad have taget hensyn til de problemer, som boligejerne fik, fordi inflationen forsvandt, men sådanne overvejelser får os ikke til at overveje at genindføre de gamle bestemmelser.